

прѣнощувайте, моліхъ: это день-ть е на свѣщеніе: прѣнощувай тукъ, и нека ся развесели сърдце-то ти: и утрѣ ставате рано за пѣтъ-ти, и ще си отидеш на 10 жилище-то си. Но человѣкъ-ть не рачи да прѣнощува; но станж и тѣргиж, и отиде до срещѫ ^аІевусъ, който е Іерусалимъ: и имаше съсъ себе си два осѣдланы, и наложница-та му бѣше съ него.

11 И когато приближихъ до Іевусъ, денъ-ть бѣше много прѣминъль: и рече слуга-та на господаря си: Я ела, и да свѣрнемъ въ тойзи градъ ^ана Іевусцы-ть, за 12 да прѣнощувамъ въ него. И рече му господарь му: Да не свращамъ въ чуждъ градъ, който не е отъ Израилевъ-ть съ 13 нове; но да заминемъ до Гаваіж. И рече на слуга-тѣ си: Ела, и да приближимъ при едно отъ тѣзи мѣста, за да прѣнощувамъ въ Гаваіж, или ^авъ Рамж. 14 И заминихъ та вѣрѣхъ: зайде гы сълнцето близу при Гаваіж, който надлежи 15 на Венiamина. И свѣрнихъ тамъ, за да влѣзжъ да прѣнощуватъ въ Гаваіж; и когато влѣзе, сѣдихъ на стъгдѣ-тѣ въ градъ-ть: и имаше человѣкъ ^ада гы прибере въ кѣщѣ-тѣ си за да прѣнощуватъ.

16 И ето единъ старъ "человѣкъ идѣше отъ работѣ-тѣ си отъ поле-то вечеръ-ть, и той человѣкъ бѣше отъ горж-тѣ Ефремъ: и бѣше пришелецъ въ Гаваіж; а человѣци-ть на мѣсто-то бѣхъ Венiamинци. И като подигихъ очи-ть си видѣ человѣка, пѣтника на стъгдѣ-тѣ въ градѣ-ть; и рече старецъ-ть: Дѣ отивашъ? и отъ дѣ идешъ? А той my рече: Ный заминувамъ отъ Виелеемъ Іудинъ, до страни-ть на горж-тѣ Ефремъ, отъ кѣдѣто съмъ азъ; и ходихъ до Виелеемъ Іудинъ, а сего отивамъ ^авъ домъ-ть Господень: и нѣма никой да мя прибере въ кѣщѣ-тѣ си. А ный си имамъ пѣтвъ и храни за ослы-ть си, още и хлѣбъ и вино за мене, и за рабѣ-тѣ ти, и за момче-то, което е съ рабѣ-ти: не смы оскудни отъ нищо. И рече старъ-ть человѣкъ: "Миръ тебѣ; и всичка-та ти осѫдностъ да бѫде на мене; "само на стъгдѣ-тѣ да не прѣнощувашъ. И ^авъведе го въ домъ-ть си и даде храни на ослы-ть: и ^аомыхъ нозѣ-ть си, и ядохъ и пижъ.

22 Като веселяхъ сърдца-то си, ето, градскы-ть ^амѣжие человѣци беззаконни ^аобъ-колихъ кѣщѣ-тѣ и тропахъ на вратата, и говорѣхъ на старъ-ть человѣкъ

23 домакынъ-ть и думахъ: "Изведи человѣкъ-ть, който влѣзе въ домъ-ть ти, за да го познаемъ. И излѣзе при тѣхъ человѣкъ-ть, домакынъ-ть, та имъ рече: Не дѣйте, братіе мои, моліхъ, не дѣйте ^аправи това зло: като е влѣзъ тойзи человѣкъ въ домъ-ть ми, не дѣйте струва това безумие. Ето ^аудѣшеря ми дѣвица-та, и наложница-та му: сега ще гы изведеж вѣнѣ, и ^асмирѣте гы и направите имъ щото ви е угодно; но на тогозъ человѣка да не сторите едно таквозъ дѣло на безумие. Но мѣжие-ть не рачихъ да го послушатъ: и ^ачеловѣкъ-ть наложници-тѣ си, та имъ іж изведе вѣнѣ: и ^апознахъ іж, и ругахъ ся надъ неї всичк-тѣ ношь дори до утринь-тѣ: и като ся яви зора-та пустинъ-тѣ іж.

24 И въ зазоряваніе-то на день-ть, дойде жена-та и падицъ при врата-та на кѣщѣ-тѣ на человѣка, дѣто бѣше господинъ ^ай, додѣ съмъ. И станж господинъ ^ай на утринь-тѣ, та отвори врата-та на кѣщѣ-тѣ и излѣзе за да отиде въ пѣтъ-ти си: и ето жена-та наложница-та му падицла при врата-та на кѣщѣ-тѣ и рѣцѣ-ть ^ай на прагъ-ть. И рече ^ай: Стани и да си идемъ. "Но нѣмаше кой да отговори. Тогазъ человѣкъ-ть іж дигихъ на осель-ть, и станж та отиде на мѣсто-то си.

25 И като дойде въ домъ-ть си, ^аи ножъ, и хванж наложници-тѣ си, "та іж разсѣче съ кости-ть ^ай на дванадесетъ части, и прати гы въ всички-ть прѣдѣлы на Израилъ. И всички които гледахъ, думахъ: Не е становало нито ся е виждало таквозъ нѣщо, отъ който день Израилевъ-ть сынове вѣлѣзохъ, изъ Египетск-тѣ земѣ, дори до тойзи день; размыслете за това, ^асъвѣтувайте ся, и кажете.

ГЛАВА 20.

1 Тогазъ ^аизлѣзохъ всички-ть Израилеви сынове, и събра ся всичко-то събраеніе, като единъ человѣкъ, ^аотъ Данъ до Вирсаве, и земя-та Галаадъ, прѣдъ Господа ^авъ Масфж. И прѣставихъ ся въ събраеніе-то на люде-ть Божіи, началици-тѣ на всички-ть людіе, всички-ть племена Израилеви, четвъри стотинъ тысячи мѣжие пѣшици, ^акоито тегляхъ мечъ. И чухъ Венiamинови-ть сынове, че вѣлѣзухъ Израилеви-ть сынове въ Масфж. И рекохъ Израилеви-ть сынове: Кажете, какъ станж това зло?

^а Ин. Нав. 18; 28.

^б Ин. Нав. 15; 8, 63. Гл. 1; 21. 2. 2 Пар. 5; 6.

^в Ин. Нав. 18; 28.

^г Ин. Нав. 18; 25.

^д Мат. 25; 43. Евр. 13; 2.

^е Псал. 104; 23.

^ж Ин. Нав. 18; 1. Гл. 18; 31. 20; 18. 1 Цар. 1; 3, 7.

^а Быт. 43; 23. Гл. 6; 23.

^б Быт. 19; 2.

^в Быт. 24; 32. 43; 24.

^г Быт. 18; 4. Йован. 18; 5.

^д Быт. 19; 18. Гл. 20; 5. Осіа

^ж 9; 10; 9.

^и Втор. 13; 13.

^и Быт. 19; 5. Рим. 1; 26, 27.

^с Быт. 19; 6, 7.

^и 2 Цар. 13; 12.

^ж Быт. 19; 8.

^и Быт. 34; 2. Втор. 21; 14.

^и Быт. 4; 1.

^и Гл. 20; 5.

^и Гл. 20; 6. Вижд 1 Цар. 11; 7.

^и Гл. 20; 7. Прит. 18; 10.

—

^а Втор. 13; 12. Ин. Нав.

^б 22; 12. Гл. 21; 5. 1 Цар.

^в 11; 7.

^г Гл. 18; 29. 1 Цар. 3; 20,

^д 2 Цар. 3; 10. 24; 2.

^ж Гл. 10; 17. 11; 11. 1 Цар.

^и 7; 5; 10; 17.

^и Гл. 8; 10.